

Vážené kolegyně a kolegové,

podle České lékařské komory odchází do zahraničí každoročně několik stovek našich lékařů, většina dokonce přímo z fakultních lavic, respektive z promoční auly. Prý je to spojeno především s tím, že nemáme vstřícný popromoční vzdělávací program. Pragmatici sice říkají, že to není v programu. Prý kdybychom u nás platili doktora lépe než v okolních zemích, respektive v těch, kterým se dřív říkalo Západ, tak že řada mladých s chutí překousne to příkoří chabého vzdělávání a ráda zůstane s plnou peněženkou doma u maminky. Ani v příštím roce ale při dosavadních úspěších LOKu a ČLK na poli zvyšování lékařských platů s 5% navýšením tarifní mzdy nedojde k pětadvacet let očekávanému průlomů v odměňování lékařů, takže ani příští rok nebudeme mít příležitost teorii pragmatiků ověřit, a zůstaneme tak u ekonomicky neutrální a pro státní administrativu přijatelnější představy, že exodus způsobují nejasnosti popromočního vzdělávání.

Musíme i tady dát částečně za pravdu nynějším reformátorům podle jejich slov naprosto nevyhovujícího systému přípravy ke kvalifikační zkoušce, na jejímž „vylepšování“ se mimochodem i v minulosti velká část z nich podílela, že systém není moc kompatibilní se zeměmi EU, kterým se měl přiblížovat. Od dvou atestací jsme kolem roku 2005 přešli k jedné velké atestaci. To vedlo k prodloužení odborné nesvéprávnosti lékaře v popromoční přípravě v průměru o tři roky. Navíc změny využili všichni ambiciózní představitelé drobných subspecializací k tomu, že ji prohlásili za hlavní obor a stáhli spolu i ty subspecializace, které o to zájem neprojeví. Tak vznikly hlavní obory typu Urgentní medicína, Paliativní medicína nebo Dětská psychiatrie. Jinými slovy, lékař po promoci udělá životní rozhodnutí, že bude celý život jezdit jen sanitkou, jenže ve čtyřiceti se mu to začne zájdat, ale do té doby v jiné ordinaci než je korba skříňového Mercedesu nebo Volkswagenu nepracoval. Stejně tak jeho spolužák z kroužku ve čtyřiceti zjistí, že už nechce pořád jen podávat bolest tišící prostředky v hospicu, ale jinde než v Hospicu svatého Lazara taky nepracoval. Navíc se nemůže ani stát primářem ve svém oboru, protože v takovém hospicu bývá jen jeden lékař. Problém je i v tom, že řada „základních“ oborů nemá v zahraničí ekvivalent, takže postižený kolega, který by chtěl někdy využít evropské mobility pracovních sil, bude v sousední zemi považován za lékaře bez kvalifikace. Není proto divu, že se do takových oborů přestali mladí lékaři hlásit a například dětská psychiatrii postupně vymírají. S revoluční změnou se před deseti lety svezly i naše obory Dětská dermatovenerologie a Korektivní dermatologie. Vedení akreditačních komisí našich tří základních dermatovenerologických oborů byla našťástí natolik prozíravá, že akceptovala základní dermatovenerologickou atestaci jako kvalifikaci umožňující pouze jednorozhodné následné doškolení v našich dvou bývalých nastavbových oborech. Postupně pro devadesátku základních oborů vznikla na minister-

stvu akreditační komise a v celé republice se akreditovala příslušná pracoviště na deset let, tedy do roku 2016.

Po čtyřech letech se vyměnila zdravotnická garnitura ve vedení resortu a tak bylo relativně snadné přiznat, že to ta minulé to s počtem oborů popletla a že je potřeba dát vše konečně do pořádku. Psal se rok 2009 a z řady základních oborů se staly „certifikované kurzy“. Akreditační komise certifikovaných kurzů se přetransformovaly z původních akreditačních komisí základních oborů, tedy žádná velká změna. Pro certifikované kurzy se ale musela nově akreditovat zdravotnická pracoviště. Část vedení nemocnic ale žila a možná dosud žije v představě, že mají akreditován základní obor, řekněme Korektivní dermatologie nebo Dětská dermatovenerologie, a že to stačí. Bohužel to ale stačí jen pro ty školence, kteří byli zařazeni do příslušného oboru mezi roky 2006 a 2009, ale nikoliv později, kdy se už nehlásili do „základního oboru“, ale do „certifikovaného kurzu“, tedy sice se stejným názvem, ale pro „certifikovaný kurz“ už pracoviště akreditaci nemělo, i když ji pro „základní obor“ téhož názvu má až do roku 2016. Kocourkov, že?

Slovy amerických kovbojek přichází teď po dalších 6 letech s novou garniturou konečně zákon. Prostě jsme se v České republice rozhodli to dát konečně (ostatně stejně jako v roce 2009) do pořádku. Už jsme vás v elektronickém zpravodaji ČDS pro Vás informovali, že se opět připravuje novelizace zákona č. 95/2004 Sb., o popromočním vzdělávání. Problematický je teď zřejmě celkový počet let trvání vzdělávání. Náš dermatovenerologický vzdělávací program je zatím více méně historicky nastaven na pětiletý režim, který je praxí i v řadě zemí EU. V evropském doporučení UEMS byly ale dlouhou dobu chybně uvedeny pro dermatologii 3 roky (ve 3 evropských zemích, konkrétně na Maltě, v Irsku a ve Velké Británii je totiž venerologie samostatným oborem se 3 roky a pokud by se k tomu připočetla v ostatních evropských zemích dermatologie, byl by součet 6 let, proto kompromisně jen pět). Letos se ale podařilo tento zavádějící výpočet opravit a pro dermatovenerologii se napříště už bude v Evropě doporučovat zavedených 5 let. V návrhu novely českého vzdělávacího zákona původně figurovalo pro „kožaře“ i přes intervence České lékařské společnosti i JM rektora Karlovy univerzity jen tři a půl roku („prý jim to musí k plnému vzdělání stačit“), což je se zahrnutým společným kmenem pro vyškolení zcela samostatně pracujícího dermatovenerologa málo. Se slzou v oku vzpomínáme na původní naprosto funkční dvoustupňový systém se dvěma atestacemi, ke kterému bohužel není politická vůle se vrátit. Nakonec na základě doporučení původní akreditační komise pro dermatovenerologii i výboru ČDS ČLS JEP, z. s., Ministerstvo zdravotnictví udělalo kompromis, který by měl uspokojit každého. Není to ani 3,5 roku pro ty, kteří chtějí mít vzdělané dermatovenerology, a není to ani 5 let pro ty, kterým stačí méně vzdělaný kožař, ale mi-

nisterstvo poslalo nedávno výboru ČDS poděkování za účinnou spolupráci při tvorbě novely zákona č. 95/2004 Sb. s tím, že prakticky akceptovalo náš návrh a stanovilo délku vzdělávání v dermatovenerologii na 4,5 roku včetně základního kmene. Fajn, jen pro Evropu budou naši mladí atestanti považováni se svými 4,5 roky místo 5 let za rychlokvašky, takže bude na nás jim vysvětlovat, že se naše mozky umí učit rychleji, než je v Evropě běžné.

Novinky v popromočním vzdělávání má teď na starosti nově jmenovaná akreditační komise pro dermatovenerologii (minulá komise vykonávala svou práci dvě období, po kterých se ze zákona obměňuje), která bude muset po nabytí účinnosti novely vzdělávacího zákona upravit Vzdělávací program v dermatovenerologii. Komise se již sešla a zvolila si své nové vedení (předsedkyně doc. Arenbergerová, místopředseda as. Tichý). Na ministerstvu máme tedy opět konkrétní odbornou reprezentaci, na kterou se můžeme se svými náměty v oblasti popromočního vzdělávání a akreditace pracovišť pro vzdělávací účely obracet.

V letošním roce proběhla ještě jedna volená záležitost. Vybírali jsme naše reprezentanty do výboru a revizní komise České dermatovenerologické společnosti České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, z. s., na následné čtyřleté období. Volby v Čechách potvrdily obdobně jako na začátku roku na Slovensku důvěru dermatovenerologické veřejnosti všem členům původního výboru, kteří hodlali ve službě pro nás pokračovat. Staronový výbor to vnímá jako vyslovení souhlasu s tím, co pro dermatovenerology v Čechách dělá, a slibuje, že v této záslužné práci bude i nadále pokračovat. Z našich webových stránek www.derm.cz i ze zpravodaje ČDS pro Vás jste se už dozvěděli, jak volby dopadly, takže pouze pro zopakování – do výboru byli zvoleni v pořadí podle počtu hlasů následující kolegové: Arenberger Petr, Ettlér Karel, Benáková Nina, Bučková Hana, Vocilková Andrea, Frey Tomáš, Drlík Luboš, Selerová Marie, Resl Vladimír, Duchková Hana a Pánková Růžena. Následně si výbor zvolil své vedení ve složení prof. Arenberger (předseda), doc. Ettlér (místopředseda), as. Benáková (vědecký sekretář) a dr. Vocilková (pokladník).

Revizní komise je složena takto: Štork Jiří, Polášková Stanislava a Kuklová Ivana. Předsedkyní byla zvolena doc. Kuklová.

V průběhu voleb vznesla písemnou stížnost na jejich organizaci a průběh jedna členka ČDS ČLS JEP. Tento podnět doručila k rukám volební komise a navíc s ní oslovila vedení ČLS JEP, z. s. Podobně koncipovaný otevřený dopis následně rozeslala i některým členům ČDS ČLS JEP, z. s. Volební komise se společně s právníkem ČLS stížností podrobně zabývala a konstatovala, že stížnost není oprávněná v žádné ze svých částí. Volby byly provedeny naprosto standardním demokratickým způsobem v souladu s platnými Stanovami ČLS JEP, z. s.

A na závěr ještě dvě pozvánky. Už potřetí se společně sejdeme na Dermatologickém update, který pro vás pořádáme opět v Kongresovém centru U Hájků na pražské Florenci ve čtvrtek 11. února 2016. Od rána až do večera se budeme vzájemně informovat o novinkách v našem oboru. Vzdělávací akce je plánována jako jednodenní s výbornou dopravní dostupností – centrální autobusové nádraží a stanice metra linky B a C Florenc je v docházkové vzdálenosti, několik venkovních parkovišť je pod pražskou magistrálou a podzemní je přímo v budově. Přes tyto možnosti jednodenní účasti se můžete v kongresovém centru i ubytovat ve čtyřhvězdičkovém a pětihvězdičkovém hotelu. Včasné závazné registrace na akci jsou jako v minulých letech zdarma, tak se nezapomeňte zaregistrovat u agentury Jasta mailem na hkropikova@telecom.cz co nejdříve. Už z obou předešlých „apdejtů“ víme, že se nás tam sejde nejspíš zase o něco víc (poprvé to byly tři stovky a podruhé už čtyři), tak se na novinky v našem oboru a především na vás moc těšíme. A druhá pozvánka? Ta je mezinárodní. Příští rok kromě Dermatologického update pořádáme v Hotelu Grand Jasná v Nízkých Tatrách 9.–11. června (pro nejmladší slovenské kolegy raději přeložím „júna“) 2016 dohromady se Slovenskou dermatovenerologickou společností SLS již 12. společný kongres. I tam se na vás společně s výbory ČDS i SDVS těšíme.

*prof. MUDr. Petr Arenberger, DrSc, MBA
předseda ČDS ČLS JEP, z. s.*